

“मीठे बच्चे- तिमी यहाँ मनुष्यबाट देवता बन्ने ट्यूशन लिन आएका छौ, कौडीबाट हीरा बनिरहेका छौ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूलाई यस पढाइमा कुनै पनि खर्च लाग्दैन- किन?

उत्तर:- किनकि तिम्रो पिता नै शिक्षक हुनुहुन्छ। पिताले बच्चाहरूसँग फीस (शल्क) कसरी लिन सक्छन्। बाबाको बच्चा बन्थ्यौ, गोदमा आयौ, त्यसैले वर्साको हकदार बन्थ्यौ। तिमी बच्चाहरू! विना खर्च कौडीबाट हीरा जस्तो देवता बन्छौ। भक्तिमा तीर्थ गर्दा, दान-पुण्य गर्दा खर्च नै खर्च हुन्छ। यहाँ त बाबाले बच्चाहरूलाई राजाई दिनुहुन्छ। सारा वर्सा त्यसै दिनुहुन्छ। पावन बन र वर्सा लेऊ।

ओम् शान्ति। बच्चाहरू सम्झन्छन्- हामी विद्यार्थी हौं। बाबाको विद्यार्थी के पढिरहेका छौ? हामी मनुष्यबाट देवता बन्ने ट्यूशन लिइरहेका छौं। हामी आत्माहरू परमपिता परमात्माबाट ट्यूशन लिइरहेका छौं। अहिले सम्झन्छौं- जन्म बाई जन्म आफूलाई देह सम्झन्थ्यौं, नकि आत्मा। ती लौकिक पिताले ट्यूशन लिनको लागि अरू ठाउँमा पठाउँछन्, सद्गतिको लागि अरू ठाउँमा पठाउँछन्। बुवा वृद्ध भएपछि उनलाई वानप्रस्थमा जाने दिल हुन्छ। तर वानप्रस्थको अर्थलाई कसैले जान्दैन। वाणीभन्दा पर कसरी जान सकिन्छ? बुद्धिमा बस्दैन। अहिले त हामी पतित छौं। जहाँबाट हामी आत्माहरू आएका हौं, वहाँ तिमी पावन थियौ। यहाँ आएर पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा पतित बनेका छौ। अब फेरि पावन कसले बनाउने? पुकार्छन् पनि- हे पतित-पावन। गुरुलाई त कसैले पतित-पावन भन्न सक्दैन। गुरु गर्छन् फेरि पनि एकमा पूरा निश्चय बस्दैन। त्यसैले जाँच गर्छन्, यस्तो कुनै गुरु मिलोस् जसले हामीलाई आफ्नो घर अथवा वानप्रस्थ अवस्थामा पुर्याओस्, त्यसको लागि धेरै युक्तिहरू रच्छन्। जब कतै फलानोको धेरै महिमा छ भन्ने कुरा सुन्छन् भने त्यहाँ जान्छन्। जो यस कुराको हुन्छ, उसलाई तिम्रो ज्ञानको तीर लाग्छ। सम्झन्छन्- यो त ठीक कुरा हो। वास्तवमा तिमी वानप्रस्थ अवस्थामा जान्छौ नि। कुनै ठूलो कुरा छैन। शिक्षकको लागि स्कूलमा पढाउनु कुनै ठूलो कुरा हुँदैन। भक्तहरूलाई के चाहिन्छ? यो पनि कसैलाई थाहा छैन। अहिले तिमी बच्चाहरू ड्रामाको चक्रलाई जानेका छौ। वास्तवमा बाबाले नै वर्सा दिनु भएको थियो र अहिले दिइरहनु भएको छ, फेरि अब सुरुको अवस्थामा आउनेछौं। यो कुरा त तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ। पहिलो मुख्य कुरा हो, पावन बन्नको लागि बाबालाई याद गर्नु। लौकिक पिता त सबैलाई याद हुन्छ। पारलौकिक पितालाई कसैले जान्दैनन्। अहिले तिमी सम्झन्छौ आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्ने सहज भन्दा सहज पनि छ, गार्हो भन्दा गार्हो पनि छ। आत्मा यति सानो सितारा हो। बाबा पनि सितारा हुनुहुन्छ। उहाँ सम्पूर्ण पवित्र आत्मा र यी सम्पूर्ण अपवित्र। सम्पूर्ण पवित्रको सङ्गले ताछ्छ... त्यो त एकको नै सङ्गै मिल्न सक्छ। सङ्गत अवश्य राम्रो हुनुपर्छ। फेरि ५ विकार रूपी रावणको कुसङ्ग पनि मिल्छ। उनीहरूलाई भनिन्छ रावण सम्प्रदाय। तिमी अहिले राम सम्प्रदाय बनिरहेका छौ। तिमी राम सम्प्रदाय बनेपछि यो रावण सम्प्रदाय रहनेछैन। यो बुद्धिमा ज्ञान छ। राम भगवानलाई भनिन्छ। भगवान् नै आएर रामराज्य स्थापना गर्नुहुन्छ अर्थात् सूर्यवंशी राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ। वास्तवमा रामराज्य पनि भनिदैन, तर सम्झाउन सहज हुन्छ- रामराज्य र रावण राज्य। वास्तवमा हो सूर्यवंशी राज्य। तिम्रो एउटा सानो पुस्तक छ- हीरातुल्य जीवन कसरी बनाउने? अब हीरा जस्तो जीवन कसलाई भनिन्छ- तिमी बाहेक अरू मनुष्यले के जान्ने। लेख्नुपर्छ हीरा जस्तो दिव्य जीवन कसरी बनाउन सकिन्छ? देवता अक्षर थपिनुपर्छ। तिमी महसुस गर्छौ हामी हीरा जस्तो जीवन यहाँ बनाइरहेका छौं। बाबा बाहेक अरू कसैले बनाउन सक्दैन। किताब राम्रो छ, त्यसमा केवल यो अक्षर थप। तिमी आसुरी कौडी जस्तो जन्मबाट विना कौडी खर्च दिव्य हीरा जस्तो जन्म, सेकण्डमा प्राप्त गर्न सक्छौं। बच्चाले बुवाको पासमा जन्म लिनासाथ वर्साको हकदार बन्छ। के छोरा-छोरीलाई खर्च लाग्छ र? गोदमा आयो अनि वर्साको हकदार बन्थ्यो। खर्च त पिताले गर्छन्, नकि छोराछोरीले। अहिले तिमीले के खर्च गरेका छौ र? बुवाको बन्नुमा के कुनै खर्च लाग्छ र? लाग्दैन। जसरी लौकिक पिताको बन्नमा खर्च लाग्दैन, त्यसरी नै पारलौकिक बाबाको बन्नमा पनि कुनै खर्च लाग्दैन। यो त बाबाले बसेर पढाउनुहुन्छ, पढाएर तिमीलाई देवता बनाउनुहुन्छ। तिमी कुनै सानो बच्चा त छैनौ, ठूला छौ। बाबाको बन्नाले बाबाले राय दिनुहुन्छ, तिमीलाई आफ्नो राजधानी स्थापना गर्नु छ। यसमा पवित्र अवश्य बन्न छ। खर्च त केही पनि लाग्दैन। गंगामा जान्छन्, तीर्थहरूमा स्नान गर्न जान्छन्, खर्च त गर्छन् नि। तिमीलाई बाबामा निश्चय भयो, के खर्च लाग्यो र? तिम्रो पासमा सेन्टरमा आउँछन्। तिमी उनीहरूलाई भन्छौ अब बेहदका

बाबासँग वर्सा लिनुहोस्, बाबालाई याद गर्नुहोस्। पिता हुनुहुन्छ नि। बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ- मेरो वर्सा तिमीलाई चाहिन्छ भने पतितबाट पावन बन, तब पावन विश्वको मालिक बन्न सक्नेछौ। बाबाले वैकुण्ठ स्थापना गर्नुहुन्छ, यो पनि जानेका छौ। समझदार बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझ्दछन्। त्यस पढाइमा कति खर्च हुन्छ, यहाँ खर्च केही पनि छैन। आत्माले भन्छ हामी अविनाशी हौं, यो शरीर विनाश हुन्छ। बाल-बच्चा सबै विनाश हुन्छन्। फेरि यति पैसा जो जम्मा गरेका छौ त्यो के गर्नेछौ? ख्याल त हुन्छ नि। कोही मालिक (स्वामी) पनि होलान्, सम्झ उनीहरूको कोही छैन, ज्ञान मिलेपछि सम्झन्छन् यस हालतमा पैसा के गर्ने? पढाइ त हो आमदानीको स्रोत। बाबाले बताउनु भएको थियो- एक अब्राहम लिंकन थिए, धेरै गरिब थिए। राती जागेर पढ्थे। पढ्दा-पढ्दा यति जान्ने भए कि राष्ट्रपति बने। खर्च लाग्छ र? केही पनि लाग्दैन। धेरै छन् जो गरिब हुन्छन्, तिनीहरूबाट पढ्नको लागि सरकारले पैसा लिँदैन। यसरी धेरैले पढ्छन्, त्यसैले उनी पनि विना फीस राष्ट्रपति बने। कति ठूलो पद पाए। यो सरकारले पनि केही खर्च लिँदैन। सम्झनुहुन्छ- दुनियाँमा सबै गरिब छन्। चाहे जतिसुकै धनी, लखपति, करोडपति छन्, उनीहरू पनि गरिब नै हुन्। मैले तिनीहरूलाई धनी बनाउँछु। चाहे धन जतिसुकै किन नहोस्, तिमी जानेका छौ- बाँकी केही दिनको लागि मात्र हो। यो सबै माटोमा मिल्छ। त्यसैले गरिब भए नि। सारा कुरा पढाइमा आधारित छ। बाबाले बच्चाहरूलाई पढाए बापत के लिनुहुन्छ? बाबा त विश्वको मालिक हुनुहुन्छ, बच्चाहरू जानेका छन्- हामी भविष्यमा यो बन्नेवाला छौं। म आएको छु स्वर्ग स्थापना गर्नको लागि। ब्यौजमा पनि यो ज्ञान छ। नयाँ-नयाँ आविष्कार निकलिइरहन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- हाम्रो जो आत्मा छ त्यसमा सारा पार्ट भरिएको छ। जो विकारी पतित बनेका छन्, उनलाई बाबा आएर पावन बनाउनुहुन्छ। यो त जानेका छौ- ५ हजार वर्ष पहिले बाबाबाट विश्वको बादशाही लिएका थियौं। मुख्य कुरा, बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। सम्मुखमा भन्नुहुन्छ। रथ मिल्यो त्यसैले बाबा पनि आउनुभयो। रथ त अवश्य एउटा निश्चित छ नि। यो बनीबनाउ ड्रामा हो। बद्लिन सक्दैन। भन्दछन्- यी जौहरी कसरी प्रजापिता ब्रह्मा हुन सक्छन्? सम्झन्छन् यी जौहरी थिए। जुहारतहरूमा एउटा हुन्छ नक्कली, अर्को हुन्छ सक्कली। यसमा पनि बाबाले दिनुहुन्छ रियल जुहारत त्यसैले त्यो के काम। यो हो ज्ञान रत्न। यसको अगाडि त्यो जुहारतको कुनै मूल्य हुँदैन। जब यी ज्ञान रत्न मिल्यो तब सम्झे, यो जुहारतको धन्दा त केही कामको छैन। यो अविनाशी ज्ञान रत्न एक-एक लाखौं रुपैयाँको छ। तिमीलाई कति रत्न मिल्छन्। यी ज्ञान रत्न नै सच्चा बन्छन्। तिमी जानेका छौ- बाबाले यी ज्ञान रत्न दिनुहुन्छ झोली भर्नेको लागि। यी निःशुल्क मिल्छन्। खर्च केही पनि लाग्दैन। वहाँ त भित्ता, छानामा पनि हीरा जुहारत लागेका हुन्छन्। उनको मूल्य के होला। मूल्य पछि गएर हुन्छ। वहाँ त हीरा जुहारत पनि तिमी लागि केही पनि होइन। यो त बच्चाहरूलाई निश्चय हुनुपर्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, उहाँ रूप पनि हुनुहुन्छ वसन्त पनि हुनुहुन्छ। बाबाको सानो रूप छ। उहाँलाई ज्ञान सागर भनिन्छ। यी ज्ञान रत्न हुन् जसबाट तिमी धनवान् बन्छौ। बाँकी कुनै अमृत वा पानी आदिको बर्षात छैन। पढाइमा पानीको कुरा हुँदैन र पावन बन्नमा खर्चको कुरा छैन। तिमीलाई अब विवेक मिलेको छ। सम्झन्छौ- पतित-पावन त एक बाबा नै हुनुहुन्छ। तिमी आफ्नो योगबलले पावन बनिरहेका छौ। जानेका छौ- पावन बनेर पावन दुनियाँमा जानेछौं। अब ठीक यो हो वा त्यो। यी सबै कुरामा बुद्धि चल्नुपर्छ। ड्रामामा यो भक्तिको पार्ट पनि हुनु नै छ। बाबा भन्नुहुन्छ अब तिमीलाई पावन बनेर पावन दुनियाँमा जानु छ। जो पावन बन्छ ऊ नै जान्छ। जो यस कुलका होलान् उनीहरू निकलनेछन्। अरूले त कहाँ सम्झन्छन् र। उनीहरू त दलदलमा फँसि नै रहनेछन्। जब सुन्छन् तब पछि गएर भन्नेछन्- ओहो प्रभु, तेरी लीला... हजुरले पुरानो दुनियाँलाई नयाँ कसरी बनाउनुहुन्छ। तिमी यो ज्ञान अखबारमा धेरै लेखिनेछ। मुख्य कुरा यो चित्र अखबारमा रंगीन राख र लेख- शिवबाबाले प्रजापिता ब्रह्माद्वारा पढाएर स्वर्गको मालिक यस्तो (लक्ष्मी-नारायण) बनाउनुहुन्छ। कसरी? यादको यात्राबाट। याद गर्दा-गर्दा तिमी मैला निकलिन्छ। तिमीले उभिएर नै सबैलाई यो बाटो बताउन सक्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर, आफूलाई आत्मा सम्झ। घरी-घरी यो याद दिलाएर फेरि उनीहरूको चेहरा हेर, केही बदलिन्छ कि बदलिँदैन? आँखा रसाएर आउँछन्? तब सम्झ केही बुद्धिमा बसेको छ। पहिले-पहिले यो एक कुरा नै सम्झाउनु छ। ५ हजार वर्ष पहिले पनि बाबाले भन्नु भएको थियो- म एकलाई याद गर। शिवबाबा आउनु भएको थियो तब त शिवजयन्ती मनाउँछन् नि। विश्वलाई स्वर्ग बनाउनको लागि सम्झाउनु भएको थियो- म एकलाई याद गर्यौ भने तिमी पावन बन्छौ। साना-साना बच्चीहरूले पनि यसरी बसेर सम्झाउँछन्। बेहदका पिता शिवबाबाले यसरी सम्झाउनुहुन्छ। 'बाबा' अक्षर धेरै मीठो छ। बाबा र वर्सा। यति निश्चय बच्चाहरूमा हुनुपर्छ। यो हो नै मनुष्यबाट देवता बन्ने विद्यालय। देवताहरू हुन्छन् नै पावन। अब बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर, मनमनाभव। अक्षर सुनेका छौ, न सुनेको भए बाबाले सुनाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ म नै पतित-पावन हुँ, मलाई याद गर्यौ भने तिमी मैला निकलिनेछ र सतोप्रधान

बन्छौ। मेहनत नै यो छ। ज्ञानको लागि त सबैले भनिदिन्छन्, धेरै राम्रो छ, फस्टक्लास ज्ञान छ तर प्राचीन योगको कुरा कसैले जान्दैनन्। पावन हुने कुरा तिमी सुनाउँछौ तर पनि सम्झदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सबै पतित तमोप्रधान बनेका छौ। अब आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। वास्तवमा तिमी आत्माहरू मेरो साथमा थियौ नि। मलाई तिमीले ओ गोड फादर आउनुस् भनेर बोलाउँछौ। अब म आएको छु, तिमी मेरो मतमा चल। यो हो नै पतितबाट पावन हुने मत। म हुँ सर्वशक्तिमान, एवर पावन। अब तिमीले मलाई याद गर। यसलाई नै प्राचीन राजयोग भनिन्छ। तिमी चाहे धन्दा आदिमा रहे पनि, बाल-बच्चा सम्भाल, केवल बुद्धियोग अरु सबैतिरबाट हटाएर मसँग लगाऊ। यो हो सबैभन्दा मुख्य कुरा। यो बुझेनौ भने केही पनि बुझेनौ। ज्ञानको लागि त भन्छन् धेरै राम्रो ज्ञान दिनुहुन्छ, पवित्रता पनि राम्रो छ, तर हामी पवित्र कसरी बनौं? “सधैंको लागि” यो कुरा बुझ्दैनन्। देवता सधैं पवित्र थिए नि, उनीहरू कसरी बने? यो कुरा पहिले-पहिले सम्झाउनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। यादले नै पाप मेटिनेछ अनि तिमी देवता बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) स्वयंलाई गरिबबाट धनी बनाउनको लागि बाबाबाट अविनाशी ज्ञान रत्न लिनु छ। यो एक-एक रत्न लाखौं रुपैयाँको छ, यसको मूल्य जानेर पढाइ पढ्नु छ। यो पढाइ नै आमदानीको स्रोत हो, यसैबाट उच्च पद पाउनु छ।

२) राम सम्प्रदायमा आउनको लागि सम्पूर्ण पवित्र जो एक बाबा हुनुहुन्छ, उहाँको नै सङ्ग गर्नु छ। कुसङ्गबाट सदा टाढा रहनु छ। सबैबाट बुद्धियोग हटाएर एक बाबामा लगाउनु छ।

वरदान:- स्वयंमा सर्व शक्तिहरूलाई इमर्ज रूपमा अनुभव गर्ने, सर्व सिद्धि स्वरूप भव लौकिकमा यदि कसैको पासमा कुनै कुराको शक्ति छ, चाहे धनको, बुद्धिको, सम्बन्ध-सम्पर्कको भने उसलाई निश्चय रहन्छ- यो कुन ठूलो कुरा हो र। उनीहरूले शक्तिको आधारमा सिद्धि प्राप्त गर्छन्। तिमी पासमा त सबै शक्तिहरू छन्, अविनाशी धनको शक्ति सदा साथ छ, बुद्धिको पनि शक्ति छ भने पोजीशनको पनि शक्ति छ। सर्व शक्तिहरू तिमीमा छन्, यिनलाई केवल इमर्ज रूपमा अनुभव गर, तब समयमा विधिद्वारा सिद्धि प्राप्त गरेर सिद्धि स्वरूप बन्छौ।

स्लोगन:- मनलाई प्रभुको अमानत (नासो) सम्झेर त्यसलाई सदा श्रेष्ठ कार्यमा लगाऊ।